

JUNIOR

»Det var dags att visa vem jag är«

TEXT PER CORNELL • FOTO HASSE FRIDÉN

Vissa säger att de ska skapa kaos. Andra skapar ordning i kaos. Junior blir lugn när han befinner sig mitt i händelsernas centrum. När han slipper tänka och följer sin intuition mår han som bäst – både på och utanför planen.

★ Att en spelare som Junior kunnat gå under radarn på samtliga allsvenska tränare och sportchefer både när kontraktet med BP gick ut 2014 och 2017 är svårt att förstå. Vi får vara tacksamma över att Stefan Billborn fick Jakob Michelsen att intressera sig för Junior förra våren. Det sägs att Michelsen gick hem och kollade på tre matcher med Junior den kvällen och bestämde sig för att köpa honom direkt.

Även Junior är tacksam över detta. Han har sett sina kompisar Nabil Bahoui, Miko Albornoz, John Guidetti gå utomlands från BP. Dessutom har han sett i princip halva laget gå vidare till Djurgården och Allsvenskan.

– Jag har jobbat på i det tysta. Det har tagit lite längre tid för mig, men jag har alltid velat komma vidare och gå utomlands. Så jag måste erkänna att det var lite jobbigt att se alla andra lämna, men att ingen visade intresse för mig. Jag tycker själv inte att jag är sämre än de spelarna. Det var dags att visa vem jag är.

Han vet själv inte riktigt vad det beror på att han blev kvar.

– Jag hade ingen agent utan tänkte att är jag tillräckligt bra kommer jag få ett erbjudande ändå. Det kan ha påverkat. Nu har jag skaffat

mig en agent, jag vill inte missa några chanser.

Vi hoppar in Juniors bil efter hans träning för att ta en tur ut till hans hoods i Grimsta. Eller som det visar sig, hans gamla hoods. Junior flyttade nämligen till Hammarby Sjöstad i april, hans första egna lägenhet.

– Jag har alltid tänkt att jag flyttar hemifrån när jag blir utlandsproffs. Men åren har gått. Man kan ju inte bo kvar hemma hur länge som helst.

Han garvar, gestikulerar, byter fil, drar storys och ställer frågor om Matchprogrammet – allt på en gång och allt med fullt fokus. Det är precis så man ser honom på planen – mitt i händelsernas centrum, med spelare som klättrar på honom samtidigt som han får en besvärlig passning på liten yta.

– Jag gillar att göra många saker samtidigt. När det är för lugnt börjar jag bara grubbla på saker. När det händer mycket i livet mår jag som bäst. Och det är samma sak i fotbollen. I min roll på innermittfältet händer det mycket hela tiden. Det gäller att ha koll på allt som händer runt omkring – lite som att köra bil.

Det märks att Junior är väldigt klar över sin roll som innermittfältare. Han beskriver i detalj vad hans speluppfattning innebär i praktiken. Hur den gör det möjligt för honom att använda sin teknik, hur han bestämmer sig för att pressa eller falla eller vilken första touch han ska ta.

– Det jag gör på ett par sekunder på planen

»Den stora skillnaden är i huvudet – idag vet vi att vi är ett topplag«

skulle du behöva tio sidor text för att förklara. I spelet sker det helt intuitivt.

Mitt i det här kaoset på planen är det ofta Junior som ger det lugnaste intrycket. Med sitt lugn och det ständiga leendet på läpparna får han andra spelare att släppa ner axlarna lite.

– Jag blir aldrig nervös. På planen är jag helt lugn och känner bara glädje. När jag spelar inför 25 000 på läktarna är jag lycklig. Det är det här jag har drömt om.

Din glädje syns ända från läktarna!

– Jag ser glad ut för att jag är glad. Det finns inget ställe jag hellre vill vara på än Nya Söderstadion under en hemmamatch. Men alla har sitt sätt att förbereda sig. Vissa har det där arga i sig, så dem kanske jag inte skämtar med på uppvärmningen som jag gör med Jille.

Du ser sällan arg ut trots att motståndarna är ganska bryska mot dig?

– Det var annorlunda när jag var yngre. Min pappa frågade varför jag klagade på domaren

och så vidare och sa till mig att fokusera på rätt saker. Det har jag med mig sen dess och jag säger alltid det till mina grabbar. Att gnälla på domaren leder inte till något.

Jag rättar honom och pekar på ett par omtalade situationer kring de blårandiga både från förra säsongen och denna där filmningar och domargnäll har gett vissa fördelar.

– Jag gillar fair play. Det ingår inte i min filosofi att hålla på med sådana saker. Jag kan så klart bli arg ibland och klättrar de på mig så ramlar jag. Men jag reser mig direkt och sätter igång spelet. Jag vill ju spela fotboll igen.

Vi har kommit fram till Grimsta. Junior svänger in mot idrottsplatsen där han har tillbringat så många dagar och kvällar.

– Välkommen till mitt Wakanda, säger han och syftar på det hemliga afrikanska landet i Marvelserien Black Panther.

Han parkerar utanför mammas hus som ligger med utsikt över Grimsta IP. Junior kunde bokstavligen se hörnflaggan på planen från sitt fönster när han bodde hemma. Vi tar en promenad och han börjar berätta om tiden i BP. Som elvaåring flyttade han till Stockholm från Göteborg och ganska direkt fick han plats i BP. Redan när han var tolv år fick han en viss Stefan Billborn som tränare.

– Jag har velat bli fotbollsspelare sen jag var fem år. Så att få plats i Sveriges bästa ungdomslag var roligt. I BP lär man sig att vinna men också att spela bra fotboll. Stefan har lärt mig mycket.

Men han verkar ha haft en större roll i Juniors liv än bara den som tränare. I tyngre tider har Billborn varit ett stort stöd. Johan Wiland berättade i en intervju att det finns något speciellt mellan de två – ett "far och son-förhållande" kallade han det.

– Jag är evigt tacksam för det han har gjort för mig. Han var en del av lösningen när jag gick igenom en jobbig period. Han är en sån som tar hand om folk, men jag har fått mer hjälp av

INSPEL FRÅN LÄKTAREN

Petter: Vilket lag är störst hot mot vårt SM-guld?

– Vi själva. Vi är det bästa laget i serien, men slappnar vi av i 15 minuter så tappar vi som mot Sundsvall.

Ola: Vilken är största skillnaden mellan Billborn och Michelsen?

– Michelsen har en hårdare stil.

Albin: Skulle du vilja spela högre upp i planen?

– Ja, det tycker jag är roligare. Att vara däruppe och leka med de andra grabbarna. Gör man en dribbling har man målchans. Jag kanske har nio spelare till att dribbla förbi.

Albin: Har du samma position i Gabons landslag?

– Ja, men jag har inget problem med att ha den positionen!

Ludvig: Skillnaden mellan Dibba och Aubameyang?

– Aubameyang spelar i Arsenal, annars ingen större skillnad. Han kanske är lite snabbare än Dibba också. Men bara lite.

Junior i mötet med IFK Norrköping den 19 april.

honom än andra. Han gillar väl mig.

Att Billborn tog över som huvudtränare hade Junior följaktligen inga problem med och han tycker att hela teamet funkar bra tillsammans. Billborn har blivit tuffare sedan Junior hade honom som huvudtränare senast, säsongen 2014.

Det var en jobbig tid av ovisshet även för spelarna när det ryktades om att Michelsen hängde löst. Det kändes också lite osäkert under försäsongen när vissa delar av spelet inte satt. Allt sitter inte nu heller, men inledningen av säsongen har varit sensationellt bra, i alla fall ur ett supporterperspektiv.

– Vi har utvecklats, vi har en bra taktik och vi har bra spelare. Men den stora skillnaden är i huvudet. Vi vet att vi är ett topplag. Vi är inte nöjda med ett kryss borta. Vi förväntar oss att vi ska vinna alla matcher och vi vill att ni också ska förvänta er det.

– Det är inte så att vi har spelat jättebra. Men mot Göteborg, när vi avgör i slutet. Det är sådana matcher som topplag vinner. Samma sak mot Djurgården.

Varför har ni varit så svåra för motståndarna?

– Vi har kvalitetsspelare och vi är väldigt flexibla. Men vi har bara varit bra i korta perioder. Mot Sundsvall ledde vi med 3–0 i paus. Stefan var arg och undrade vad vi höll på med, det hade ju kunnat stå 3–3. Efter paus spelade vi grymt och gjorde 4–0 och 5–0 som blev bortdömt. Spelar vi så i längre perioder så vinner vi SM-guld.

– Men slappnar vi av och börjar slarva som vi gjorde efter, då håller det inte.

Ett av få orosmoln på supporterhimlen denna vår är att Junior är lite för bra. Han har en internationell spelstil som man inte ser så ofta i Allsvenskan. Den har ju tagit honom till innermittfältet i Gabons landslag också, där han spelar med idel Premier League- och Ligue 1-spelare. Inte helt oväntat smälter han in lika bra där.

– Alltså, det där är en svår grej. Mitt fokus är här och nu och jag kan inte hitta något bättre ställe att vara på i Sverige. Men jag har alltid drömt om att spela utomlands. Jag är 26 år, tåget går. Dyker det upp något har jag inte råd att missa den chansen. Men jag har inget på gång, så mycket kan jag säga. ■

Serge-Junior Martinsson Ngouali

Född: 23 januari 1992. **Bor:** Hammarby sjöstad. **Längd:** 175 cm. **Vikt:** 75 kg.

Moderklubb: Gunnilse IS. **Landskamper:** 2. **Kontraktslängd:** T o m sommaren 2020.

Spelarkarriär: 2010–2017 IF Brommapojkarna, 2017– Hammarby